

NA SKUPŠČINSKEM ZASEDANJU

Ni bilo vprašanj

Na zadnjem skupnem zasedanju vseh treh zborov bežigradske občinske skupščine ni bilo delegatskih vprašanj. Mogoče zaradi zelo obsežnega dnevnega reda, ki je s svojimi osemnajstimi točkami, grozljivo opominjal delegate, da bi vsakršno dodatno razpravljajenje in spraševanje sejo še bolj zavleklo ali pa zato, ker so se delegati v takšni zasedbi zbrali zadnjikrat, saj bodo že štirinajstega aprila mnogi prepustili svoja mesta novim delegatom.

KAKO SMO SAMOUPRAVLJALI V ZADNJIH ŠTIRIH LETIH

V zadnjem mandatnem obdobju je, tako kot na zadnjem zasedanju skupščine, poročilo o delovanju delegatskega sistema, skupaj z analizo delegatskih vprašanj in pobud velikokrat našlo mesto na dnevnem redu zborov delegatov. Analiza vzrokov za določene pomanjkljivosti, ki predstavljajo oviro doslednejšemu uresničevanju skupščinskega delegatskega sistema pa, kot so menili delegati, ni le domena občinske skupščine, ampak predvsem družbenopolitičnih organizacij v krajevnih skup-

da bi moralo biti v prihodnje delo izvršnega sveta in upravnih organov še bolj odprto in javno in ne le usmerjeno v strokovno delo ampak v reševanje delegatskih problemov. Predvsem pa bi morali bolj tesno sodelovati s samoupravnimi interesnimi skupnostmi.

PRIJAVLJENI ZA BEŽIGRADOM ŽIVIMO DRUGJE

Komisija skupščine občine za vloge in pritožbe, katere poročilo so prisluhnili delegati vseh treh zborov, je imela tudi lani precej dela, saj je na njena vrata potrkalo kar 15 ljudi s pisnimi in 11 z ustnimi pritožbami, ki so naleteli na težave pri uveljavljanju samoupravnih in drugih pravic v premoženjsko pravnih zadevah, socialnem zavarovanju in družbeni zaščiti, stanovanjskih, gradbenih in komunalnih ter delovno pravnih zadevah.

Presoja komisije za vloge in pritožbe pa ni bila vselej enaka trditvam o »storjeni krivici«, zapisanim v pritožbah. Komisija je uspešno posredovala v desetih primerih. Po vsebini še vedno prevladujejo vloge in pritožbe s stanovanjskimi pro-

stanitve občanov in o registru prebivalstva, ker ta do sedaj niso določala, da mora občan, ki želi prijaviti stalno bivališče, predložiti kakršnokoli potrdilo o zagotovljenem minimalnem stanovanjskem prostoru po standardih, veljavnih v Ljubljani. Komisija bežigradske občinske skupščine pa ni bila edina, ki je to predlagala, saj so na pogosto pojavljanje izmišljenih prijav bivališč opozorili tudi delegati v republiški skupščini, zato se letos zagotovo obetajo dopolnitve tega zakona.

V. P.

Za Bežigradom imamo samo še 67 konj.

Foto: I. Š.

Z zemljo bolj gospodarno

Bežigrad je pretežno mestna občina, zato so klesče urbanizacije še pred nedavnim krčile še tisto malo kmetijskih površin, tako v predelu mesta, kot tudi v primestnih krajevnih skupnostih. V zadnjih šestih letih je bilo pozidanih preko 100 hektarov najboljših kmetijskih zemljišč. Tam, kjer je še pred nedavnim vsako pomlad znova zoraal plug, se zdaj bohotljo betonske soseske, ki smo jih moderno in brezosebno označili kar s številkami: BS-7, BS-3, BP-8, in BP-10.

NAČRTI IN OBLJUBE

V naslednjih petnajstih letih smo za Bežigradom namenili 1.800 hektarov zemlje kmetijskih proizvodnji. Tako smo zapisali v prostorskem delu družbenega načrta občine, ki se je že v času pripravljanja od osnutka do predloga spremenil za 100 hektarov v korist kmetijske proizvodnje, saj smo z ukinitvijo zaidalnega otoka BS 203/3 pridobili 20 hektarov rodovitne zemlje, z zmanjšanjem cone BP/12 v Dolu pa smo pridobili še 80 hektarov. Če ne bo ostalo le pri obljubah bomo v tem srednjeročnem obdobju z bolj-šo obdelavo, gnojenjem, z rednim menjarjenjem semen ter z novimi sortami povečali hektarske pridelke. Za siliranje koruze in drugih krmilnih rastlin bo zrastle 15 silosov s skupno prostornino 800 kubičnih metrov. Z gradnjo novih hlevov in obnovno starih, bomo pridobili 150 novih stajišč za živino, predvsem plemensko, ki jo bomo morali za boljše meso in mleko, še dokupiti.

STA MLADOST IN KMETOVANJE RES NEZDRUŽLJIVA?

Na bežigradske kmetijah živijo predvsem starejši občani. Po statističnih podatkih izpred sedmih let (novejših žal nismo mogli dobiti, čeprav je od popisa prebivalstva minilo že leto) je povprečna starost lastnikov kmetij 57 let. Tudi danes najbrž ni dosti drugače, le da so se lastniki postarali za sedem let. Kaj pa mladi? Tisti, ki živijo na kmetijah, zadnje čase precej razmišljajo, da bi se zavarovali kot kmetje kooperanti, saj tako ne bo tolikšno (mesečno bo znašalo za »čisto kmetijo« približno 140 dinarjev), kot bodo za kmete kooperante ugodnejši prispevki za zdravstveno in starostno zavarovanje.

KMETJE PRODAJAJO MIMO ZADRUGE

Lani je bežigradska kmetijstvo ustvarilo 22.191.000 dinarjev narodnega dohodka. Skoraj dve tretjini je k temu znesku prispevala ži-

vinoreja, ki potroši tudi tri četrtine proizvodov s kmetijskih površin. Lani smo za Bežigradom zabeležili 1.969 glav živine, 762 prašičev, in 67 konj. Čeprav je plemenske živine precej pa razen pri nekaterih kmetih njena kvaliteta ni zadovoljiva. Zaradi nestimulativnih odkupnih cen je iz leta v leto nižja tudi proizvodnja mleka. Pa še tisto, ki ga kmetje le namolzejo, konča največkrat naravnost pri potrošniku, namesto v zadrugi. Lani, ko je dosegla povprečna odkupna cena mleka 9 dinarjev in 68 para, je sicer porastel tudi organiziran odkup mleka za 65000 litrov. Če pa bi se proizvajalci, zadruga in trgovine tesneje povezali, bi lahko kmetje prodali zadrugam tudi več zelja in krompirja, ki so ju lani raje kar sami vnovčili – 250 ton krompirja in 300 ton zelja.

KAJ BI Z 234 TRAKTORJI, ČE SE NE MOREMO DOGODORITI...

Kmetijska proizvodnja stagnira za Bežigradom tudi zaradi neurejene izkoriščenosti arondiranih površin. Bivši lastniki, so po arondaciji zelo ekstenzivno obdelovali omejene površine in ostalo plodno zemljo, katere usoda ni bila jasna do sprejetja prostorskega dela družbenega načrta občine. Po drugi strani pa razdrobljenost zemljišč preprečuje uporabo kmetijske mehanizacije, ki je za Bežigradom ne manjka. Na vsak traktor pridejo približno 4 hektari zemlje. Problem arondacije je še vedno prisoten na levem bregu Save, saj bo veliko kmetov izgubilo zemljo, delo in sredstva.

KAKŠNI ČASI SE OBETAJO BEŽIGRAJSKIM KMETOM?

Se bodo vendarle zjasnili? Prav gotovo si jih ni mogoče predstavljati brez povezave z zadrugo. Že

25 do 40 odstotkov za nekmete

Osnutek dogovora o usklajevanju davčne politike v letošnjem letu je vseboval tudi nekatere spremembe povišan stopen pri davku iz kmetijstva. V javni razpravi so udeleženci dogovora predlagali, da se razpon stopenj dodatnega davka za zavezance, ki jim kmetijstvo ni glavni poklic, zniža s predloga »od 30 do 48 odstotkov«, na razpon »od 25 do 40 odstotkov«.

Znižanje je bilo predlagano in sprejeto na marčevskem zasedanju bežigradske občinske skupščine zato, da bi bilo izenačevanje skupnih obremenitev kmetov z ostalimi zavezanci, ki niso kmetje, bolj postopno.

107 zaščitenih kmetij

Na zadnjem zasedanju bežigradske občinske skupščine so delegati vseh treh zborov sprejeli odlok o določitvi kmetij po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev, ki določa 107 bežigradske kmetij na približno 913 hektarjih za trajno kmetijsko obdelavo. Največ teh kmetij je v krajevnih skupnostih Beričevo-Brinje, Dol, Nadgorica-Ježa, Savlje-Kleče, Šentjakob in Tomačevo-Jarše, nekaj pa jih je tudi na Črnučah in Ježici. Za dopolnitev seznama zaščitenih kmetij bo v prihodnje treba sprejeti dopolnilni odlok po običajnem predpisanem postopku.

Denar za hrano

Na marčevskem zasedanju bežigradske občinske skupščine so delegati vseh treh zborov sprejeli odlok o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982-85. Davek od bruto osebnega dohodka bomo zbirali v vsej Ljubljani enotno na skupnem samoupravnem skladu za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane. S tem denarjem bomo pospeševali živinorejo na domači krmni osnovi, zagotavljali družbeno organizirane poljedelske proizvodnje in delovanje kmetijske proizvodnje v hribovitih območjih.

danes samo še 11 bežigradske kmetij ni povezanih z njo. Okrog 150 članov pa uspešno sodeluje z Ermono, kmetijsko kooperacijo, z družno enoto Črnuče, ki preskrbi svojim članom reprodukcijski material in zagotovi odkup dogovorjenih količin kmetijskih pridelkov ter, preko hranilne službe, organizira najete posojila za modernizacijo kmetij. Za pravo dohodkovno povezovanje kmetov z zadrugo, kjer bi združevali zemljo, delo in sredstva

in anakopravno prevzemali dolžnosti, pa se bodo morali oboji še precej ootruditi – če se jim bo to seveda izplačalo. Zadruga se je namreč zaradi rednega pomanjkanja denarja težko odločala za tako obliko povezovanja. Tudi pravega sodelovanja med njo in trgovino – kupcem kmetijskih pridelkov – ni bilo in ga še danes ni. Zato kmetje še vedno izrabljajo boljše prodajne pogoje na prostem trgu.

VIDA PETROVIČ

Manjkali so...

DRUŽBENOPOLITIČNI ZBOR:

Opravičeno so manjkali: Marko Hočvar, Črt Marinček, Vinko Brdnik, Miljanka Simčič, Silva Štupnik, Olga Šindič, Lojze Šoster, Jožica Vozelj in Janez Šuštaršič. Niso se opravičili: Irena Beznik, Viktor Levec, Lidija Maroh in Božidar Novšak.

ZBOR KRAJEVNIH SKUPNOSTI:

Manjkali so delegati delegacij krajevnih skupnosti: Boris Kidrič, Ivan Kavčič-Nande, Podgorica Šentjakob in Savsko naselje II.

ZBOR ZDRUŽENEGA DELA:

Seje se niso udeležili delegati naslednjih konferenc delegacij: Energoinvest; SGP Slovenijeceste Tehnika, tozđ Visoke gradnje; Elma; UNIS – Tovarna opreme Savlje, Delovna skupnost skupnih služb; Belinka tozđ Belles; IMP, delovna organizacija EMOND (en delegat); IMP, delovna organizacija IZIP, tozđ projektivni biro; ČGP Delo (en delegat); Gradbeno podjetje Obnova; SGP Grosuplje, tozđ Splošne gradnje; Ljubljanski urbanistični zavod; Sestavljena organizacija združenega dela Astra, delovna organizacija Maloprodaja; Autocommerce, tozđ Gral Avtoobnova; I. gimnazija; Dopisna delavska univerza Univerzum; Zveza slušno prizadetih Slovenije; Skupščina občine Ljubljana-Bežigrad; V. P. 6550, kmetje; zaposleni pri obrtnikih.

nostih in na ravni občine. V zadnjih štirih letih na primer skoraj ni bilo javnih razprav po krajevnih skupnostih, na katerih bi vsi občani lahko in bi tudi morali oblikovati stališča delegacij krajevnih skupnosti o pomembnih vprašanjih, ki zadevajo pravzaprav njihovo življenje in delo. Prav tako bi veljalo ob tej priložnosti podrobno pregledati delo delegacij samoupravnih interesnih skupnosti, saj so se velikokrat na zborih krajevnih skupnosti ali združenega dela pojavljala vprašanja, ki bi po vsebini bolj sodila v pristojnost samoupravnih interesnih skupnosti. Na koncu so delegati menili,

blemi. Njihovo obravnavanje pa je velikokrat dolgočasno in zahtevno, dokončno pa se razrešijo šele po nekaj letih z do delitvijo stanovanja. V glavnem gre za socialne primere, ki uveljavljajo zahtevo po stanovanju mimo dogovorjenih kriterijev.

V poročilu o svojem lanskem delu je komisija seznanila občinsko skupščino, da se skupaj s prijaviteljem fiktivnih prebivališč porajajo poleg stanovanjskih in socialno ekonomskih problemov ter težav z volilnimi imeniki tudi drugi problemi. Zato je komisija predlagala, da bi spremenili določila zakona o evidenci na-

na zahod, kjer ima Komunalno podjetje Ljubljana svoja zemljišča.

Predstavniki občinskega komiteja za urbanizem, gradbene zadeve, komunalno in stanovanjsko gospodarstvo so že pripravili razgovor s predstavniki občinske konference socialistične zveze, krajevne skupnosti Tomačevo – Jarše, občinske kmetijske zemljiške skupnosti, Komunalnega podjetja Ljubljana tozđ Žale, in Soseske, na katerem so sklenili, da zaenkrat ne bodo nadaljevali s pridobivanjem zemljišč severno od upepeljevalnice. Komunalno podjetje Ljubljana tozđ Žale pa naj bolj smotrno izkoristi območje, na katerem že pokopavajo. V prihodnje pa se bodo dogovarjali in odločali na podlagi rešitve razpisane anonimnega republiškega javnega natečaja za urbanistično – arhitektonsko rešitev Žal.

Obsežne naloge narodne zaščite

V osnovi splošne ljudske obrambe in družbene samozščite je narodna zaščita slovenskega posebnost. V drugih republikah je nimajo, nje- no funkcijo opravljajo enote za red in varnost v sklopu civilne zaščite. Kljub tej razliki je seveda koncept ljudske obrambe in družbene samozščite enoten, razlikujejo se le organizacijske oblike.

Narodna zaščita na Slovenskem je Osobodilna fronta organizirala oktobra 1941 kot del oboroženih sil za zaščito ljudstva pred okupatorjem. Zdaj je opredeljena v zakonu o notranjih zadevah, po norem pa bo v zakonu o ljudski obrambi.

V osnutku novega zakona je narodna zaščita opredeljena kot najširša oblika uresničevanja pravic in dolžnosti delovnih ljudi in občanov na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozščite. Narodna zaščita je izraz oblasti delavskega razreda in delovnih ljudi in nadaljevanje tradicij oborožene samozščite slovenskega naroda med osvobodilno vojno in revolucijo.

Narodna zaščita je temeljna oblika organiziranja prebivalstva v ljudski obrambi. V vojni opravlja vse tiste funk-

cije, ki zadevajo oborožene in neoborožene oblike odpora v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela. Vsebinsko pomeni del teritorialne obrambe, z družbenega vidika pa pomeni organizirano prebivalstvo v krajevni skupnosti za boj proti napadalcu. Narodna zaščita opravlja naloge le po napatkih komiteja za SLO in družbeno samozščito v krajevni skupnosti, po odločitvah tega komiteja pa se lahko vključijo tudi v oboroženo borbo v širšem obsegu.

Glede organiziranosti narodne zaščite je vprašanje rešeno. Formirana so jedra narodne zaščite, ki lahko po sklepih komiteja krajevne skupnosti vključujejo vse delovne ljudi in občane. Ni potrebno, ugotavljajo, da bi se narodna zaščita organizirala v čete, vode, oddelke. Po potrebi se ta organizacija lahko izvede v trenutku, glede na vojno-politične ocene.

Oboroževanje, urjenje in opremljanje narodne zaščite poteka po programih. Delovni ljudje in občani bodo v spomladanskem ciklusu usposobljanja absolvirali temo o diverzantskem delovanju, saj je pri zaščiti družbene imovine, odkrivanju in

uničevanju diverzantskih skupin, vloga narodne zaščite zelo pomembna. Pri mobilizaciji pa je naloga narodne zaščite, da štiti in varuje mobilizacijska bivališča in delo organov družbenopolitičnega sistema.

V prihodnje bi morali razvijati idejno politično delo med pripadniki narodne zaščite in organizirati aktivne ZK, ki bodo ob morebitnem formiranju enot prevzeli funkcijo osnovnih organizacij ZK. Vse organizacijske strukture narodne zaščite v organizacijah združenega dela bo treba porediti komiteju za SLO in družbeno samozščito v krajevni skupnosti in poveljnikom narodne zaščite v krajevnih skupnostih.

Organizacijo in delovanje narodne zaščite bo treba v prihodnje še bolj odmakniti od organov za notranje zadeve, kajti mnogi si napačno predstavljajo, da je narodna zaščita del varnostnih organov in v njihovi pristojnosti. Narodna zaščita mora uresničevati zaščitne in obrambne naloge komitejev za SLO in družbeno samozščito v krajevnih skupnostih. Po odločitvi občinskega komiteja za SLO in družbeno samozščito pa bo nadalje organiziranje, opremljanje in urjenje pripadnikov narodne zaščite vodil upravni organ za ljudsko obrambo.

M. RADOSAVLJEVIČ

DELEGATI SPRAŠUJEJO

Kam se bodo širile žale?

Prebivalci krajevnih skupnosti Tomačevo-Jarše so se že decembra lani pritoževali nad postopkom za odkup kmetijskih zemljišč za Žale severno od upepeljevalnice. Na seji skupščine krajevnih skupnosti so sklenili (sklepe pa so potem posredovali zboru krajevnih skupnosti), da je razlašanje za kmetijsko obdelovanje najboljše zemlje nesprejemljivo. Menijo, da imajo Žale na svoji zemlji še dovolj drugih neizkoriščenih možnosti, zato so ocenili predvideno možnost pokopavanja severno od sedanjega pokopališča za zelo kratkovidno, čeprav je za Žale verjetno najcenejša. Tudi z Generalnim urbanističnim planom severno od sedanjih Žal nismo predvideli pokopavanja, so opozorili krajinj iz Tomačevega in Jarše. Namesto širjenja proti severu so predlagali razširitev pokopališča